

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ВОДИТЕ НА ПОРУГАНИЕТО

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението с Жертвата на пророк Илия	6
2. Видението с дълбоките води на нечестието	15
3. Видението с жаждата на изнемогването.....	21
4. Видението с ослепяването за този свят.....	27
5. Видението с умножената омраза и скръбта на поруганието	32
6. Видението с ревността и укоряването.....	39
7. Видението с песента на пияниците.....	44
8. Видението с жлъчката и оцета	49

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз благославям с цялото си сърце моя Господ Исус Христос, понеже, въпреки трусовете и съпротивата, пътят и призванието ми за Него продължават според Личния Му божествен план. Няма да скрия от тебе, че в минали години много ми се искаше този план да бъде някак съкратен и Исус да ми спести най-болезнената част от него.

Всъщност – най-болезненото все още предстои. И при все, че душата ми претърпя години на гонение и скръб заради Царя, пак Духът Му ме изпълва и ме прави да превъзмогвам.

Нека сега да ти кажа как се роди тази книга. Истината е, че в началото на годината получих убеждение от Господ в сърцето си, за да предприема няколко болезнени и радикални стъпки. Стъпки, които нямаше как да не извикат ветрове от религиозна ярост и омраза.

Какви бяха самите стъпки?

Те бяха такива, щото Исус ми посочи Хълма Мория и строго ме смъмри, че съм слязъл самоволно от върха в самата долина...

Не, че помазанието ми се беше стопило или вдъхновението ми беше изчезнало! Не!

Строгостта на моя Господ се дължеше на това, че през изминалите години аз не опазих Неговите видения от амбициите и домогванията на зли, неблагодарни и извратени човеци. И в желанието си да направя пророческото Слово още по-достъпно, след всяка нова написана книга аз слизах от Хълма Мория и тръгнах сред непокаяното и нечисто поколение. За да давам Свети послания на кучета и Небесни бисери на свинете. Ето тук, в това отношение, ревността ми беше залитнала и излязла от Божиата Съвършена Воля. А когато Исус се намеси и ме смъмри, аз видях с ужас, че едни вече бяха стъпкали думите Му, а други бяха наскърбили или похулили Духа Му. Това ме накара да плача и да Го моля за прошка. А след това отново да се възкача на Хълма и да направя строга преоценка на всичките си духовни контакти и общения. И там, във високото на Хълма Мория, да забележа, че само малцина са искали да ходят във Вратата на

Авраам и да принасят неговата Жертва и Принос. Как тогава стотици се наричаха приятели на служение "Мория", след като останаха в долината на света и нито веднъж не понечиха да посветят на Исус своите жертви и приноси? Как тогава стотици нито веднъж не излязоха от религиозната програма на дължимия на Бога десятък, за да проумеят, че от Хълма Мория Господ не им даваше десятъци, но им даде цялото Си Сърце?

Истината е, че аз трябваше да развъртя Божия Меч и да порежа мнозина до кръв, тъй че повечето от тях просто заплюха името ми и решиха, че са незаслужено обидени и наклеветени от мене...

Какво стана отпосле ли? Стана това, което очаквах. Защото сърцето ми мигновено почувства големи вълни от ярост, презрение и омраза. И аз, паднал на коленете си пред моя Господ, Го попитах, казвайки:

"Къде сбърках, Исусе? И какъв е този ужас, който сега понася сърцето ми?"

А тогава Исус ми отговори:

"Ти сбърка в това, че не призова човеците горе на Хълма, а слезе при тях долу в долината. И като ги успокои, че могат в нищо да не бъдат длъжни към Бога, започна да им даваш Слово, което не касае живота в долината, но само и единствено Живота на Хълма. Така човеците не се промениха духовно, но си останаха същите. И само малцина се качиха на Хълма и разбраха същината на Моите пророчески послания. Колкото до останалите, те в пълна степен щяха да те предадат в удобно време и при удобен случай, а твоето изобличение към тях просто ускори неизбежното. Ето затова Аз те смъмрих и ти заповядах отново да се качиш при Мен на Хълма и да преустановиш всякакво хранене и всякакво благославяне на неблагоприятните и зли човеци. Разбираш ли сега грешката си?"

"Да, Исусе! Разбирам я, но същевременно недоумявам... Та нали ако не аз, то Сам Ти призоваваше човеците в пророческите книги, за да извисят сърцата си на Хълма Господен? Защо те не Те послушаха в сърцата си?"

В отговор на въпроса ми Господ каза:

“Те не Ме послушаха, понеже не искаха да бъдат жертвоготовни. Понеже Вярата е Авраам, но Жертвата е Исаак. А някои обичат плътския си живот много повече, отколкото Мен и Отца Ми. Те никак не са готови да превръщат Исаак в Жертва, за да се нарекат Божи приятели и затова остават в долината.

Но има и друго!

Друго, заради което сега съм дошъл при теб. Друго, за което ще разкажеш в тази книга. И това друго е съпротивата на дявола срещу жертвоготовността на човешките сърца.

Тази дяволска съпротива се нарича Поругание!

Именно тя кара мнозина да отпаднат и да отстъпят назад, бягайки от най-святото призвание и смисъл на живота си. Затова Аз казвам на всички, които все още искат да слушат Гласа Ми:

Последвайте Ме във виденията, които ще дам на пророка Си. Защото в тях ще видите водите на Поруганието, с които дяволът се противи на Авраамовата Жертва на Хълма Мория.

Оня, който Ме послуша и призове, непременно ще претърпи водите на Поруганието и сам ще стане жертвен юнец пред Олтара на Отца Ми!

Оня, който не Ме послуша и не Ме призове, непременно ще отпадне поради водите на Поруганието. И като се върне назад – ще натрупа гняв за времето на Божието Негодувание.

А ти, слуго Господен, сега Ме последвай! Понеже ще те заведе в едно от твърде силните видения на Божия Пророчески Дух...”

1. ВИДЕНИЕТО С ЖЕРТВАТА НА ПРОРОК ИЛИЯ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Искам да знаеш, че вярата в Бога има свое детство, своя младост, но и своя зрелост. В детството на вярата всички ние сме деца. Слушаме за великите дела на Божия Свят Дух, но тези дела ни се струват като далечни върхове и хълмове. И тогава много от нас смятат в сърцата си, че времето за подобни дела е останало само в страниците на Библията. За да ни напомня, че някога Бог е имал велики и чудесни мъже и жени, с които е вършил Волята Си и е разкривал Словото Си. Подобно мислене наистина е детско. За него писа и Апостол Павел, който каза в посланието си:

“Когато бях дете, като дете говорех, като дете чувствах, като дете разсъждавах; откак станах мъж, напуснал съм детинското...”¹

Но какво значи да напуснеш детинското? Преди всичко – това значи да проумееш, че каквото Бог е вършил в древността – върши го и днес. И каквито Божии люде са се раждали в древността – раждат се и днес. Ето с такова мислене ти наистина започваш да растеш. И тогава разбираш, че за стръмния и Свят Път на Господ Исус Христос се плаща цена. И ако в началото тя е поносима, то в края цената е равносилна на Свята Жертва.

Именно така в преклонната възраст на своя живот Авраам взе единствения си син по Божие обещание, който Сара му роди – сина си Исаак. И като послуша Божия Глас в сърцето си – отиде на един от хълмовете, за да го принесе във всеизгаряне на Небесния Отец. И тогава Авраам стана патриарх на Вярата, сиреч, духовен баща на всички, които рано или късно щяха да последват неговия пример и да извършат неговата Жертва.

Днес времето е толкова лукаво и измамливо, че хората в долината са решили, че щом Исус е платил цената, то за тях не остава нищо друго, освен да ядат и пият, докато чакат времето за Сватбата. А не е ли Сватбата духовна сетнина на Истинската Вяра в Бога? И пътят до тази Сватба не преминава ли през Хълма Мория и през Святата Жертва на Авраам? Не каза ли Господ Исус Христос в притчата Си, че юнците на Небесния Цар

¹ (I Коринтяни 13:11)

вече са заклани и Той призовава поканените на Сватба? Да, каза го! Но човеците в долината не искат и да знаят за това. Те с удоволствие се наричат Авраамово потомство, без да размислят, че едно потомство е длъжно да върви по стъпките и в примера на баща си, а не само да яде и пие от благата му.

Но аз нека отново да те върна към основното послание. За да ти кажа, че в зрелостта на вярата си всеки от нас трябва да бъде Жертва. И като Жертва да понесе в сърцето си всичките съпротивления на дявола. Ето такива дяволски съпротивления ми разкри моят Господ във видението, което ми показа. Затова нека сега да ти предам Личните Му думи:

“Както в древността пророкът Ми Илия се възправи срещу четиристотин и петдесет пророци на Ваал, така и на твоето служение за Мен Аз съм дал да се възправи срещу всички лъжливи пророци на Сатана, които днес са много повече от ония при потока Кисон.

Как мислиш тогава? Не е ли настъпил конфликт между твоите видения и техните видения? Не е ли настъпил конфликт между твоите книги и техните книги? И най-вече – не е ли настъпил конфликт между твоя пример и стоене и техния пример и стоене?”

“О, Исусе! Такъв конфликт наистина настъпи! Понеже Ти ми даде да изоблича писателите-търговци като фалшиви пророци на дявола, които убиват и съблазняват с примера на Юда Искариотски. И от първата пророческа книга, та и до последната те никак не ме понасят, но ми враждуват с всичката си възможна ярост и лукавство...”

“Размисли и виж, че ако с първите няколко духовни книги, които написа и раздаде даром, ти беше просто писател, пробвал се на духовното поприще, то със свидетелството на последните сто пророчески книги и десет години непрекъснато изнуряване, ти вече си нещо друго. А това друго нещо се нарича Жертва Господна! И тази Жертва, сама по себе си, е най-големият ужас и страх за дявола. Кажу Ми тогава:

Какво е нужно за една Жертва, за да бъде приета от Отца Ми?”

“О, Исусе! Нужен е нож, който да разсече Жертвата, и Огън, който да я запали. Така Господ непременно би помирисал сладко благоухание и би се удоволствал в Жертвата, която Му се принася...”

“Да, така е! Ножът ти вече го имаш и той е Мечът на Духа, който те е разсякъл и те е намерил за верен. Но ти помисли за Огъня и Ми кажи: Готов ли е Сатана да гледа как Огънят поглъща Жертвата и той самият да не се намеси и да не се възпротиви?”

“Не, Исусе! Сатана ще направи всичко по силите си, за да попречи на Огъня да подпали Жертвата...”

“А какво по принцип гаси един огън? Не е ли това водата?”

“Точно така е, Господи мой!”

“Виж тогава видението на Божия Пророчески Дух, което ти разкрива духовният сблъсък между пророк Илия и лъжепророците на Ваал...”

След последните Си думи Исус докосна с ръка главата ми, тъй щото пред очите ми се разкри и самото видение. Аз виждах Божият пророк, който бе застанал сред многохилядни множества от израилтяни в подножието на планината Кармил, наобиколили както него, така и стотиците лъжепророци на Езавел. А тогава Господ ми проговори, като казваше:

“Виждаш ли сега, че пророк Илия е сам срещу четиристотин и петдесет пророци на дявола, а около него има хиляди зрители, които не искат да застанат на негова страна, но мълчат и гледат страхливо...”

“Да, Исусе! Виждам всичко това. И сякаш, че всеки миг Илия ще проговори и ще ги запита с ревнив глас:

“До кога ще се колебаете между две мнения? Иеова, ако е Бог, следвайте Го; но ако е Ваал, следвайте него...”²

“Виж тогава онова, което преди не съм ти давал да видиш. Виж сърцата на лъжепророците и самото сърце на Илия. Прави ли ти нещо впечатление в тях...”

Погледнах към видението и тогава забелязах, че сърцето на пророк Илия пламтеше от Огън на ревност и Любов към Отца, докато сърцата на

² (III Царе 18:21)

лъжепророците преливаха от води на сатанинско нечестие. Затова с възмущение отговорих на Исус, казвайки:

“О, Господи мой! Виждам Огън в Илия, и води в сърцата на Езавелините лъжепророци. И като гледам на всичката ярост и злоба, запечатана върху лицата на лъжепророците, си мисля, че всеки един от тях в тоя миг би искал да угаси Огъня в сърцето на Божия пророк...”

“Точно така е, момчето Ми. Ти наистина видя и разбра онова, което ти показвам. Но сега забележи какво ще стори Божият пророк. Защото той прекрасно знае, че има Огъня на Отца и сам вижда водите на нечестието в сърцата на противниците си. Гледай и виж как Илия ще приготи жертвеника за своя Господ и Бог...”

Отново гледах във видението, когато забелязах как пророкът приготи мястото за жертвоприношението. И като сложи наръч от дърва в предварително издълбан дълбок окоп, съсече с меч си млад юнец на късове, като ги полагаше върху дървата. А след това, гледащ с божествено презрение на водите от нечестие, изпълващи сърцата на лъжепророците, ги призова, казвайки им:

“Напълнете четири бъчви с вода, та излейте на всеизгарянето и на дървата...” ³

Думите му накараха всичките израилтяни да ахнат от изненада, понеже това беше пророческо решение, противно на “здравия” им разум. Но то твърде много се хареса на лъжепророците и те с удоволствие напълниха четири огромни бъчви с вода, като ги изливаха в окопа. А Илия, за да ги озадачи още повече, посочи изпразнените бъчви, като им казваше:

“Повторете!” ⁴

Ето, че лъжепророците повториха. Но Илия отново беше неудовлетворен и затова каза:

“Потретете!” ⁵

Така, за трети път лъжепророците изсипаха четири пълни бъчви в окопа с жертвата и дървата, тъй че целият окоп плувна във вода. Самата

³ (III Царе 18:33)

⁴ (III Царе 18:34)

⁵ (III Царе 18:34)

гледка доведе хилядите зрители до ужас, тъй щото едни-други те си казваха:

“Тоя Илия си изгуби ума! Ако Езавелините пророци половин ден се нарязваха и викаха към Ваал, а жертвата им не пламна, то как тоя безумец заповяда да напълнят окопа с вода, тъй че жертвата и дървата плувнаха?”

Докато гледах последното изливане на четирите бъчви и слушах коментарите на хилядното множество, Господ ме докосна с ръката Си, като ми казваше:

“Имаш ли очи да видиш онова, което виждам Аз? Или най-добре Ми кажи:

Защо пророк Илия заповяда на лъжепророците да излеят вода върху жертвата му, с която той щеше да призове Отец Ми във времето на вечерния принос?”

“О, Исусе! Илия заповяда това нещо, за да покаже превъзходството на Божия Огън и на Истинския Бог!”

“Само толкова ли видя? А не видя ли какво беше сърцето на Илия и сърцата на противниците му?”

“Да, Господи мой! Видях, че в сърцето на Илия имаше Огън, а в сърцата на лъжепророците – води на нечестие...”

“Имай тогава вярата да проумееш, че със самия си призив към лъжепророците на Ваал, Илия вече им беше казал:

“Тоя заклан юнец е привременната жертва на моя Господ и Бог, а аз съм Неговата Вечна Жертва. Затова полейте юнеца и дървата с привременните води в бъчвите. И като го полеете, повторете и потретете. А мен, който имам Огъня на Отца, полейте с водите на всичкото презрение и ярост в сърцата ви. И тогава вижте водите ви ли ще угасят Огъня на моя Бог или Огънят на моя Бог ще пресуши водите...”

Думите на моя Господ бяха толкова дълбоки и мъдри, щото с вълнение Го запитах:

“Да разбирам ли, Исусе, че водите в сърцата на лъжепророците са именно Поруганието, с което дяволът иска да угаси Огъня на Жертвата?”

“Точно така Ме разбирай! И сега Ме последвай, понеже ще се приближим до окопа и Жертвата на пророк Илия. Защото в това видение, което ти се дава, пророк Илия олицетворява Самият Божий Пророчески Дух, а Жертвата в окопа е всичкият смисъл на вярата в Бога...”

След тези думи аз и Господ станахме част от самото видение, понеже се приближихме до окопа. И Исус, като протегна ръката Си напред, ми заповяда, казвайки:

“Влез в самите води на окопа! И като простреш ръцете си, прегърни Жертвата! Понеже тя ще ти говори със Словото на Божия Свят Дух и ще ти даде да проумееш всичко...”

Останал без дъх от самото видение и най-вече от думите на Исус, аз пристъпих към окопа, като навлязох с нозете си в него и започнах да потъвам. А тогава остриетата на хиляди невидими стрели започнаха да се забиват в мене, носейки ми твърде голяма скръб и ужасно поругание. Чувствах, как цялото ми сърце беше наобиколено от стотици и хиляди проклинания и хули, укори и клевети, омерзения и чародейства. Но аз, помнейки думите на Господ, заплувах към Жертвата на пророк Илия, поставена върху наръча от дървата и прогизнала от водите. А в мига, когато я прегърнах с ръцете си, през цялото ми тяло преминаха светли лъчи. И с глас на ридание и чрезмерна скръб, Жертвата започна да говори в сърцето ми, като казваше:

“Избави ме, Боже; защото водите стигнаха до душата ми. Потъвам в дълбока тиня, гдето няма твърдо място да застана; стигнах в дълбоки води, гдето потопът ме покрива. Изнемогвам от викане; гърлото ми е изсъхнало; очите ми чезнат, докато чакам моя Бог. Тия, които ме мразят без причина, се умножиха повече от космите на главата ми; укрепиха се моите погубители, които неправедно са мои неприятели; тогава ме заставиха да върна онова, което не бях грабнал. Боже, Ти знаеш безумието ми; и прегрешенията ми не са скрити от Тебе. Господи Йеова на Силите, да се не посрамят покрай мене ония, които Те чакат; Боже Израилев, да се не опозорят покрай мене ония, които Те търсят.

Защото заради Тебе претърпах поругание. Срам покри лицето ми. Чужд станах на братята си, и странен на чадата на майка ми. Защото ревността за Твоя дом ме изяде, и укорите на ония, които укоряват Тебе, паднаха върху мене. Когато плачех в душата си с пост, това ми стана за укор; когато облякох вретиче за дреха, станах им за поговорка. За мене приказват седящите в портата; и аз станах песен на пияниците. Но аз към Тебе отправям молитвата си, Господи, в благоприятно време; Боже, послушай ме според голямата Твоя милост, според верността на Твоето спасение. Избави ме от тинята, за да не потъна; нека бъда избавен от ония, които ме мразят, и от дълбоките води. Не дай да ме завлече устрема на водите, нито да ме погълне дълбочината; и не дай да затвори ямата устието си над мене. Послушай ме, Господи, защото е благо Твоето милосърдие; според многото Твои благи милости погледни на мене; и не скривай лицето Си от слугата Си, понеже съм в утеснение; бърже ме послушай. Приблужи се при душата ми и я изкупи; изкупи ме поради неприятелите ми. Ти знаеш как ме укоряват, как ме посрамват и ме опозоряват; пред Тебе са всичките мои противници...”⁶

Можех ли да не позная стиховете на прекрасния псалом, които толкова често сърцето ми беше изговаряло на Бога? Можех ли да не позная, че това беше вопълът на Жертвата, обиколена от силните води на нечестието? И най-сетне – можех ли да не позная, че ето такива води на Поругание ще трябва да претърпи всеки от нас, когато стане жертвен юнец на Божия Свят Олтар? Самите Свети думи на Жертвата, бликнали като Светлина в духа ми, ме накараха да извърна главата си към моя Господ и да Му кажа:

“Исусе! Чувствам всичката злоба и ярост на дявола! Чувствам водите на всичкото му Поругание! Какво да сторя, Господи мой? И как да устоя?”

А тогава Господ ми проговори, като казваше:

“Нима си забравил как преди няколко години те доведох именно при тая Жертва? И колко от Моите помнят как във виденията за

⁶ (Псалом 69:1-19)

Потока Кисон и Върха на Кармил казах думите, които отново ви припомням:

“Защото лъжепророците на чародейката ще продължат да мамят сърцата ви с дипломите си, с конференциите си, с тщеславието си, с греха си, с гордостта и надменността си. Но онзи, който ще въздигне събореното, ще го направи със Сила от Отца Ми. Сила, която ще смути всичките слуги на дявола. И понеже Аз познавам лукавството и злобата на Езавелините слуги, то затова ще допусна върху служението на слугата Ми Стефан да се излее всичката злоба, всичката ярост, всичката неправда и всичкото чародейство. Точно така, както и пророк Илия, след като пригответи приноса си, заповяда да го залее с вода, да повторят заливането с вода, и да потретят дори, та дано Огънят на Отца не успее да го подпали...”

Ето това са водите на Поруганието!

И слугата Ми ще стои като Жертва всред тях до самия час на вечерния принос, когато Огънят на Отца Ми ще изяви цялото Божие Негодувание и пламенна ярост срещу Вавилонските пастири и фалшиви пророци. А на теб казвам:

Съедини се с Жертвата на Божия Пророчески Дух в това видение! И като пламтиш от Огъня на Ревността Ми, изяви на братята и сестрите Ми всичките думи на Господния псалом!

За да се научите всички да превъзмогвате над водите на Поруганието и да чакате с търпение Огъня на Негодуванието. Защото часът на вечерната Жертва бърза да дойде във времето си! И Огън от Господа ще въздигне жертвоготовните горе, а ще въздаде на нечестивите далече по-долу...”

Братко мой! Верни ми приятелю!

Прегърнал Жертвата на пророк Илия във видението, аз затворих очите си. И като я пожелах с цялото си сърце, направих я да ме изпълни и да освети всичките ми помисли.

Така се роди тази книга!

Книга за цената, която е била и ще бъде платена от всяка Жертва на Божия Свят Хълм – скръб и страдание от водите на Поруганието и ревност и дълготърпение за Часът на Негодуванието.

Дано сърцето ти бъде променено според Съвършената Божия Воля, тъй щото никога повече да не отстъпиш назад, но да пребъдваш всякога като Жертва на Хълма Господен!

Амин и Амин!

2. ВИДЕНИЕТО С ДЪЛБОКИТЕ ВОДИ НА НЕЧЕСТИЕТО

“Избави ме, Боже; защото водите стигнаха до душата ми. Потъвам в дълбока тиня, гдето няма твърдо място да застана; стигнах в дълбоки води, гдето потопът ме покрива...”⁷

Братко мой! Верни ми приятелю!

Има свят, скрит от очите ни. Има зло, за което ние дори и не предполагахме. Има реалност, която става твърде истинска едва тогава, когато животът ни стане истинска заплаха за силите на мрака и на лукавството. Живеейки зад невидимата стена, която скрива от очите му света на злото, мнозинството от хората си мисли и е убедено, че то е единственото и освен неговия свят, друг свят няма. За съжаление – друг свят има. И той е толкова страшен и ужасен, че всеки от нас трябва да благодари на Бога, че не го вижда. Понеже ако би го видял – съвсем би отпаднал.

Виждаш ли думите на Господния молител? Проумяваш ли ги? Понеже той моли Бога за избавление от водите, които са стигнали душата му. От дълбоките води, където потопът го покрива. Ако би казал, че случаят касае някой удавник в развълнуваните води на океана, то представата ти би била вярна, ако молителят изрично не казваше, че водите са стигнали душата му. Но колкото и аргументи да имаш за една плътска представа, пак не би могъл да видиш подобно нещо, а именно – че някой се мята всред вълните на океана и старателно описва състоянието си върху късче хартия или пергамент. А в следващия миг океанските води се превръщат в дълбока тиня, която мазно сграбчва нозете му и го тегли към смърт и погибел.

Истината е друга, братко мой!

Истината е тази, че идва миг в живота на свършено угодните на Бога хора, когато те се сблъскват с най-болезнената и жестока съпротива на Сатана против душите им. Съпротивата на водите и тинята. Съпротивата на онова съгъстено и явно зло, което няма да обясниш нито с психически

⁷ (Псалом 69:1-2)

проблеми, нито със срыв в здравето си. Защото в този миг демоните на Сатана са преминали през невидимата стена на битието ти. За да се опитат да те съкрушат и отвърнат от избрания път.

Застанал във видението на моя Господ и прегърнал Жертвата в окопа на пророк Илия, аз слушах със сърцето си именно тези нейни първи вопли. И като извърнах погледа си към Исус, попитах Го:

“Как да разбирам водите на нечестието, Господи? Защо са толкова силни и ужасни? И кога тези води се превръщат в лепкава и мазна тиня?”

В отговор на въпроса ми Господ се приближи до мен. И като докосна главата ми, вече ми казваше:

“Сега непременно ще видиш и ще проумееш всичко. Защото в този миг на Моето докосване светът на Злото ще стане явен за очите ти...”

След думите на Исус светът мигновено се промени пред сърцето ми. И тогава видях светът на демоните и на абсолютното Зло. Очите ми виждаха не десет, сто или хиляда, но милиони демони. Размахвайки крила в отреденото им пространство и тъмен свят, те раздвижваха с крилата си вълни от води на нечестие. Тъй щото водите следваха нататък, накъдето ги насочваха демоничните крила. Това ме изуми, тъй че побързах да попитам моя Господ:

“Исусе! Какви са тези води? Демоните ги виждам и размахването на крилата им също. Но водите никак не мога да си обясня...”

В отговор на вълнението ми Исус отново ми проговори, като казваше:

“Виж сърцата на демоните! И така непременно ще разбереш откъде произхождат водите...”

Този път, погледнал сърцата на нечестивите същества, аз забелязах, че те бяха като пулсиращи извори. Тъй щото при всеки пулс от сърцето на който и да е демон, излизаха струи с води, които ставаха част от огромните вълни. Това ме накара да проумея нещо, което и споделих с моя Господ, като Му казвах:

“Боже мой! Излиза, че водите на нечестието са самите мисли на демоните, които излизат от сърцата им...”

“Точно така е, момчето Ми. Именно мислите на демоните са водите на нечестието. А това са не хиляди, не милиони, а милиарди мисли и убийствени послания, с които дяволът съумява да владее света, който му е предаден. Само можеш да предполагаш какво се случва с човешките сърца, когато попаднат под влиянието на тези води...”

Думите на Спасителя ме накараха да си спомня казаното от Него в Евангелието, тъй щото отново Го запитах:

“О, Исусе! Та нали Ти каза на всички ни в “Евангелието от Матей”, че от онова, което препълва сърцето, говорят устата? Защото от сърцето произхождат зли помисли, убийства, прелюбодейства, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули. А така излиза, че човешките сърца се препълват от водите, които ги владеят. И ако човек отвори сърцето си за помислите на това безкрайно число от демони, то тогава той самият става част от света на дявола и от неговото множество...”

“Точно така е! Но ето затова вашият Господ е дал Присъствието на Святия Си Дух на тази земя.

Мислите на Святия Дух, които са Живата Вода!

Защото само тази Жива Вода може да ви опази от водите на нечестието. Ето, казвам ти, че всяка родена мисъл в сърцето на който и да е, е вода. И целият свят на човеците, потънал и лежащ в лукавия, е море от мисли и думи, и вълни от нечестието на хора и демони.

А сега помисли какво се случва с човеците, които станат явна заплаха за тъмното царство на дявола. Или какво се случва с онези предани Божии служители, чийто живот се превръща в Свята Жертва на Господния Хълм? Ще търпи ли Сатана Огъня на Бога в сърцата на Божиите слуги? Ще стои ли князът на света със скръстени ръце, когато Примерът на Жертвата отнема човешките души от царството му, за да ги направи изкупени, оправдани и спасени в Божието Царство?”

“О, Господи мой! Сатана ще насочи вълните на всичките си води против оня, който би станал заплаха за царството му. Тъй щото думите на Жертвата наистина ще се сбъднат в живота на всеки Божий човек:

“Избави ме, Боже; защото водите стигнаха до душата ми...”

В отговор на думите ми Исус погали главата ми, а след това с твърде голяма загриженост в Гласа Си продължи да ми говори, като казваше:

“Мисълта, момчето Ми! Помни и знай, че всичко е в мисълта. Битката е в мисълта, поражението е в мисълта, и победата е в мисълта. Ето защо най-големият изпит за Моите братя и сестри е изпитът на мисълта. И за тоя изпит Апостолът Ми писа на всички ви:

“Затова препашете се през чреслата на вашите помисли, бъдете въздържани и имайте пълна надежда за благодатта, която ще ви се даде, когато се яви Исус Христос. Като послушни чада, не се съобразявайте с първите страсти, които имахте във време на незнанието си; но, както е свет Тоя, Който ви е призовал, така бивайте свети и вие в цялото си държане; защото е писано: “Бъдете свети, понеже Аз съм свет”...”⁸

И ето това – да бъдете Свети, както Бог е Свят – ще рече да пазите сърцата си от водите на нечестието, колкото и силни да са те. Понеже оня, който е препасал чреслата на помислите си, помни и знае, че мислите на този свят не са като мислите на Отца, и водите на този свят не са като Живата Вода. Но ти виж сега и другото страшно знамение, което са силни да извършат водите на нечестието.

Ето, показвам го на сърцето ти...”

След последните думи на Господ оня тъмен свят от милиони демони се раздвижи и развълнува пред очите ми. И тогава видях как водите на нечестието, сиреч, мислите на демоните, започнаха да нападат сърцата на човеци в самите дълбочини. И когато човешките сърца се напълниха със злите помисли, те започнаха и да преливат. А преливането беше такова, щото демоничните помисли вече нападаха плътското естество на човеците. Така самата плът започна да се смесва с водите на Злото. И само след миг

⁸ (I Петрово 1:13-16)

сърцата на човеците започнаха да бълват не просто вода, но кал и тиня. Тъй щото сърцето ми позна твърде правдивите думи на Бога и Отца, казани чрез пророка Му Исая:

“А нечестивите са като развълнуваното море, защото не може да утихне, и водите му изхвърлят тиня и кал...”⁹

И колкото повече тиня и кал бълваха сърцата на човеците, толкова по-страшна ставаше гледката. Защото нозете им се оплетоха и затънаха в тинята и калта, а сърцата им все така бълваха и бълваха...

Самото видение разплака сърцето ми. И аз, с просълзени очи тихо попитах моя Господ, като Му казвах:

“Исусе! Много страшно и печално е това, което ми показваш. И сега наистина разбирам плачът на Жертвата, която казва:

“Потъвам в дълбока тиня, гдето няма твърдо място да застана...”

Но какво са тинята и калта, Господи мой? И как да ги обясня на братята и сестрите си?”

В отговор на думите ми Господ изтри с ръка сълзите ми, като ми казваше:

“Дяволът е силен да мрази човеците и да насилства над сърцата им. Но ти сам помисли колко по-силен става лукавият когато омразата и насилието му се съединят с плътското в човека? Колко по-силен става Сатана, когато водите му започнат да движат човешките устни и да клатят човешките езици? Ти виждал ли си воденица, която мели брашно?”

“Да, Господи мой! Водите минават и задвижват огромно колело, а то предава въртенето си на самия мелничен камък, който смела житните зрънца...”

“Представи си тогава една друга воденица, която мели не брашно, но плътски и егоистични помисли. Представи си също как смлените помисли се свързват с водите на нечестието в една непрекъснатата каша. Така непременно ще разбереш, че тинята и

⁹ (Исайя 57:20)

калта отговарят на съгласието между човешките и сатанинските помисли.

Какво друго да са тогава тинята и калта, ако не укорявания и одумвания, чародеяния и хули, клевети и опозоряване? И разбират ли Моите, че именно с тиня и кал Сатана иска да опозори и омърси Божиите Свети Жертви?

Но ето, предупреждавам всички ви! И на всички Мои казвам:

Бидейки омърсявани и охулвани отвън, предавайте се на благодарение и молитва отвътре! Бидейки покривани с кал и тиня отвън, останете кротки и незлобиви с Живата Вода и Огъня отвътре!

Защото Сатана никога няма да стане силен отвън! Отвън е неговото поражение, неговата слабост и неговата обреченост! Колкото и да ви омърсява отвън, той е победен от вас, когато не сте го пуснали вътре! Колкото и води на нечестие да ви притискат отвън, вие сте ги победили, когато сте останали Божии отвътре!

Защото времето днес е като в Ноевите дни! И един потоп от сатанинско нечестие е залял целия свят. Търсейки милиони и милиарди сърца, дяволът е направил света като бесен океан с високи и страшни вълни. Но пак нито една от вълните му няма да залее Божия Свет Хълм, нито ще угаси Огъня на Жертвата. Защото самата Жертва, с мир от Бога и с безстрашие от Духа ще му каже:

“Дяволе! Може да си страшен и ужасен, но си отвън! Може светът да ти се прекланя и да върши волята ти, но и той е отвън на сърцето ми! Може нозете ми да газят тиня, и лицето ми да бъде опозорено от кал, но и тя е отвън! И ти, нечестиво и страшно чудовище, нямаш власт над мене отвътре! Защото по-силен е Оня, Който е вътре в мен, от всичките, които са вън от мен!

Амин и Амин!”

3. ВИДЕНИЕТО С ЖАЖДАТА НА ИЗНЕМОГВАНЕТО

“Изнемогвам от викане; гърлото ми е изсъхнало...”¹⁰

Братко мой! Верни ми приятелю!

Достигал ли си до изнемогване? Достигал ли си до онова изнуряване на всичката си духовна сила, когато след всяка следваща крачка очакваш да залитнеш и паднеш? Аз нямаше да разбера, че изнемогването е плащане на цена, ако моят Господ не беше ми проговорил с Дух на Съвършена Мъдрост и откровение. Но ето, че застанах до мен и Жертвата на пророк Илия, Господ протегна ръката Си, като ми казваше:

“Виж Жертвата! И сега помисли какво е нужно, за да може тя да се освободи от всичките води на Злото, които я обкръжават...”

“О, Исусе!” – отговорих аз:

“Ако пророк Илия призова Огъня на Отца, тъй щото Огънят пресуши водите, и погълна Жертвата и наръча с дървата, то си мисля, че пълното освобождение ще настъпи с пълната изява на Огъня...”

“Виж тогава стиховете на псалома, с които Жертвата сега говори на сърцето ти. Какво ти казва тя?”

“Господи мой! Жертвата говори на сърцето ми с думите:

“Изнемогвам от викане; гърлото ми е изсъхнало...”

“А какво ще рече да изнемогваш от викане? И защо при това изнемогване гърлото изсъхва?”

“О, Исусе! Аз мисля, че изнемогването винаги е една стъпка преди превъзможването. Защото никой от нас не би имал силата да превъзмogne над врага и противника, ако не е употребил всичката сила на сърцето си, дори до несвяст. И именно тогава, когато свърши нашата сила, ще ни подкрепи Божията Сила...”

“Виж тогава, че Жертвата не ти говори за какво и да е изнемогване, но за изнемогване от викане. Викане, при което дори гърлото изсъхва. Как си обясняваш това?”

¹⁰ (Псалом 69:3)

Въпросът на моя Господ ме накара да се замисля. А след това, обърнал се в спомените си, да видя, че цялото ми служение за Него е било викане. Било като **“глас на един, който вика в пустинята”** **“Прави правите пътеките за Господа!”** Било като глас на един, който в горестта на душата си е плакал поради голямото нечестие и мерзост на погиващото поколение. Ето защо аз отговорих на Исус, като Му казах:

“Спасителю мой и Господарю мой! Десет години Ти изгаряш душата ми с Огъня на Твоята ревност. Десет години Твоят Огън разпалва мислите ми и идва на езика ми. И какво друго да Ти кажа, освен думите на пророк Еремия, който за същото това викане и изнемогване написа:

“Господи, примамил Си ме, и аз бидох примамен; Ти Си посилен от мене и Си надмогнал. Аз станах за присмех цял ден; всички се подиграват с мене; защото отворя ли уста, не мога да не викам; трябва да викам: Насилство и грабеж! Защото Словото Господно ми става причина за позор и присмех цял ден. Но ако река: Няма да спомена за Него, нито ще продумам вече в Името Му, тогава Неговото Слово става в сърцето ми като пламнал огън затворен в костите ми; уморявам се да го задържам, но не мога...”¹¹

Исус се усмихна на цитираните от мен пророчески думи. А след това, като ми подаде ръка, каза ми:

“Ела след Мене, момчето Ми. Защото искам да ти покажа как мнозина не искат да изнемогват, когато изсъхват гърлата им. Така непременно ще проумееш кои и защо не успяват против дявола...”

Ето, че аз тръгнах след Господ. И не след дълго очите ми забелязаха места на запустение и проклетия. Те бяха стълпотворения от демони и човеци, стигнали до ужасяващи оргии и безчинства. Слепи и помрачени, човеците отдаваха на демоните сърцата си, а устните им се пълнеха с демонично семе, което те с възторг проповядваха на тълпите край тях. А печат на цялата мерзост и поквара върху човеците отново бяха водите на нечестието. Цялата гледка направи така, щото сърцето ми пламна от Огъня на Исус. И аз, като задърпах ръката Му, ревниво Му казвах:

¹¹ (Еремия 20:7-9)

“Заповядай ми да викам, Господи! И нека с викането на устата ми, да се яви Огънят Ти, който е силен да погълне и пресуши тези води. Понеже не мога да гледам този ужасен грях, нито да претърпя това беззаконие...”

В отговор на думите ми Спасителят посочи към тълпите от човеци и демони, като ми казваше:

“Какво чакаш, още? Иди и викай против всичките зли води на това място! Иди и пресушавай, където можеш да пресушиш! Иди и подпалвай, където можеш да подпалиш...”

Без всякакво бавене, аз се затичах към човеците и демоните. И като отворих устните си, завиках, казвайки:

“Спрете безумието си, безумни! Спрете блудството си, блудни! Спрете нечестието си, нечестиви! Вие угаждате на демони и бесове за едно кратко благоволение от лукавия, но отпосле поради това угаждане той ще изиска душите ви и ще ви окове в тъмницата си...”

Думите ми започнаха да излизат като огнени пламъци от устата ми. И колкото повече виках против нечестието на самото място, толкова повече гърлото ми изсъхваше от Огъня на Господ. Така дойде миг, когато пламъците на пророческите думи започнаха да докосват сърцата и да пресушават водите на сатанинската мерзост. И неколцина служители, пламнали от Огъня, започнаха да повтарят дословно думите на Божиата ревност. А викането при тях доведе до същия ефект, както и при мене. Понеже и техните гърла започнаха да изсъхват. И те, видели, че продължавам да викам, се приближиха при мен, като казваха:

“Чухме думите ти, братко, и те запалиха сърцата ни. Но ето, че викаме, а мнозината все така стоят във водите на дявола. Какво още трябва да сторим, за да ги освободим?”

“Няма лесно решение, братя мои!” – им казах аз и продължих:

“Вие трябва да викате до пълно изнемогване. Защото само тогава ще станете Жертви на Бога и Отца. А в часа на вечерния принос сам Бог ще ви потвърди с Печата Си и ще направи да блеснат лицата ви пред Него. Викайте, викайте, викайте! Не давайте почивка на устните си, както и Сатана не дава почивка на водите си. Защото сега Господ Исус ви е поставил в страшна битка за Спасението на човешките души и сърца...”

В отговор на думите ми човеците отново се върнаха при водите на нечестието и продължиха да викат. А това допълнително мобилизира силите на Злото, тъй щото на викането им с Огън те противопоставяха вълни от ярост и чародейства. Това накара служителите да отстъпят и да се върнат при мен. И тогава те с мъка отвориха устните си, а в хриповете от езиците им разпознах, че ми казваха:

“Не можем повече да викаме! Не вижда ли Господ, че гърлата ни са пресъхнали? Не вижда ли Той, че викаме от цял месец, но водите на дявола така и не отстъпиха? Какъв смисъл има тогава от викането ни?”

Думите на служителите разпалиха ревността ми, тъй щото им казах:

“Вие жертви ли искате да бъдете на моя Господ и Бог или наемници с трудов договор? Прави пътеки ли искате да направите за Второто Му Пришествие или да се откажете в разгара на битката? И ако вашите гърла пресъхнаха от месец викане, то как бихте издържали, ако Бог ви заповяда да викате с години? Ето, Той ме направи като знамение и предвещание против Вавилон. И заповяда ми да викам с Глас на пророк и да изгарям за Него с Огъня на Жертва. Послушайте ме и викайте, докато свърши всичката ви сила и докато Огънят изпепели всичките ви вътрешности, за да бъдете наистина жертвени юнци. Защото Бог няма да закъснее и заспи, нито ще се отмести ръката Му от угодните на Сърцето Му. И когато докрай изнемогнете за Него, сам Той ще превъзмогне за вас...”

Чул огнените думи, които говоря на човеците, самият Сатана се приближи до тях. И като бръкна в черната си мантия и извади в ръката си златна чаша, пълна с вино, поднасяше я към пресъхналите гърла на човеците, като им казваше:

“Кой изнемощява, без да изнемощявате и вие? И кой друг изнемогва, без да изнемогвате и вие? Пресъхналият в жажда заслужава напитката си и сами вие заслужавате напояването си...”

Усетили дъха на съблазняващото вино и никак не изпитали лукавството в думите на дявола, човеците моментално протегнаха ръцете си към златната чаша, като ми казваха:

“Ела и пий с нас. Защото сърцата ни подсказват, че с утоляването на жаждата си ние ще подновим силата си пред Господа...”

“Не, безумци!” – извиках аз – “Не виждате ли, че самият дявол дойде против сърцата ви, за да ви измами и съблазни с виното си. И не разбирате ли, че само пресъхналите имат сила против водите на нечестието и виното на религията? Не струвайте това зло на сърцата си и не пускайте тая измама в душите си. Защото така ще изгубите Огъня за Господната работа и ще потънете в тинята и калта на религиозния дух...”

На тези мои думи дяволът с още по-голямо лукавство раздвижи чашата с вино пред устните на човеците, като им казваше гальовно:

“Пийте чеда мои, за да се укрепите! Понеже битката е дълга, а гърлата ви – изсъхнали от викане...”

Самата сатанинска съблазън накара служителите с презрение да ми кажат:

“Недей да ни съдиш и да виждаш дявол там, където го няма... Колкото викахме, викахме... И колкото горяхме – горяхме. Сега е време да утолим жаждата си...”

Опитах се да плача, но Огънят беше пресушил очите ми. Опитах се отново да викам, но човеците никак не ме слушаха. Сякаш, че не Господ ги беше ръководил, а онази телевизионна реклама, която гласи:

“Подчини се на жаждата! Повярвай на инстинкта си!”

И те наистина повярваха на инстинкта си. И като се подчиниха на жаждата, отвориха устните си за чашата на дявола, който щедро изливаше виното си в гърлата им и ги правеше да въздъхнат с неописуема наслада. Това ме накара да се обърна към Исус и да Му кажа:

“Виж Исусе! Гледай какво сториха тези човеци! Те не пожелаха да станат Съвършени Жертви на Бога и Отца! Те презряха Твоя Огън точно тогава, когато той трябваше изцяло да ги погълне...”

В отговор Господ поклати скръбно главата Си, като ми казваше:

“Както бяха Ноевите дни, така ще бъде и Пришествието на Човешкия Син! Защото потопът на дявола идва и ще издави всички, които не устоят докрай в Огъня на твоя Господ. И сега казвам както на теб, така и на всичките Си братя и сестри:

Научете се да изнемогвате и да търпите над жаждата!

Защото жаждата е желанието да вземеш наградата и похвалата си приживе, когато трябва да ги получиш отпосле!

Но ако някой ходи с пресъхнало гърло и чака на Господ, то такъв ще напои сърцето си от Извора на Вечния Живот, когато Аз го одобря и приема, че е станал Жертва за Мене. Но по причина на това, че повечето не искат да бъдат Жертви, то и затова малцина юнци стоят пред Олтара на Отца Ми и вършат онова, което Му е угодно. Защото Жертва в Божия Огън е само той, който съвършено е изсъхнал за водите и виното на дявола и не приема да ги пие дори с цената на всичкия си живот!”

Изнемогваш ли за Господа, братко мой? И отвърщаш ли очите си от тия, които с удоволствие пият виното на всяко превъзнасяне и газят с нозете си във водите на всяко нечестие?

Без всякакво съмнение – тогава наистина си станал Жертва Господна и Огънят на Отец е станал Печат на сърцето ти. Амин и Амин!

4. ВИДЕНИЕТО С ОСЛЕПЯВАНЕТО ЗА ТОЗИ СВЯТ

“Очите ми чезнат, докато чакам моя Бог...”¹²

Братко мой! Верни ми приятелю!

Имаше прекрасен миг в живота ми, когато преживях едновременно две състояния. Първото беше ослепяване, а второто – проглеждане. С първото Исус даде Сила на сърцето ми, за да се отрека от този свят, а с второто – да се влюбя в Него и Неговия свят. В оня миг аз все още не разбирах много неща, понеже духовният свят не беше станал напълно явен за сърцето ми. Всъщност – бях пеленаче, току-що отворило очите си за своя Небесен Баща и за всичката Му Любов и Благодат.

Но времето минаваше, а аз растях. И колкото повече растях, толкова повече очите ми гледаха на Господ и Господ гледаше в очите ми. Така дойде мигът на моето влюбване в Христос. И сърцето ми, познало съвършените черти на Образа Му, вече беше разбрало, че няма да намери друг, толкова красив и прекрасен, колкото е Исус. Той ме заплени и покори. Той ме направи щастлив повече от всичките човеци на земята. Той ми даде да се радвам с Небесните искри на едно безконечно тържество, за което днес съм готов да пострадам дори до смърт. Говоря ти за всичко това, понеже сърцето ми все така стоеше до Жертвата на пророк Илия и аз вече слушах следващите й думи, които гласяха:

“Очите ми чезнат, докато чакам моя Бог...”¹³

А тогава Спасителят отново ми проговори, като казваше:

“Виж очите на Жертвата! И като ги наблюдаваш, кажи Ми как изглеждат те?”

Послушал Господ, аз погледнах очите на Жертвата. И тогава видях, че те бяха като безжизнени, понеже зениците им бяха скрити високо зад клепачите, а аз виждах бялото на гледеца. Ето защо отговорих на Исус, като Му казах:

¹² (Псалом 69:3)

¹³ (Псалом 69:3)

“Господи мой! Със скръб трябва да Ти кажа, че за мен тази Жертва е сляпа, а очите ѝ изглеждат безжизнени...”

Думите ми видимо учудиха Исус, тъй щото с лек укор в Гласа Си Той ме запита:

“Защо е тази скръб в гласа ти? Не е ли тя поради това, че не гледаш на Жертвата така, както гледам Аз?”

Но ти виж отново, че зениците на Жертвата са скрити високо зад клепачите ѝ. Тъй щото самата Жертва не гледа на водите на нечестието, които я обкръжават, но погледът ѝ е далече по-горе. Сега разбираш ли защо очите на Жертвата чезнат, докато тя чака Огънят на Бога и Отца във времето на вечерния принос?”

“Помогни ми да Те разбера, Исусе!” – извиках аз и продължих:

“Понеже искам всячески да се уподобя в тая Жертва и да бъда угоден на Сърцето Ти...”

В отговор на молбата ми Господ отново протегна ръката Си към мен, като ми казваше:

“Ела и тръгни след Мене. Защото ще ти дам да разбереш всичко...”

Хванал ръката на Исус, аз тръгнах с Него. Не зная колко дълго вървахме, но сърцето ми отново забеляза водите на нечестието, събрани на купове в една твърде зловеща долина. И тогава Спасителят вдигна ръката Си и посочи към водите в долината, като ми казваше:

“Аз ще се възкача на Хълма на Моя Приятел Авраам, а на теб казвам да слезеш в долината и да призовеш пленените човеци да я напуснат и да се извисят при Мене.

Върви, Стефане! Така непременно ще разбереш всичко, свързано с очите на Жертвата...”

Одързостен от Исусовите думи, аз започнах да слизам към долината. И колкото повече слизах, толкова по-големи ставаха водите на дявола, тъй щото милионите демони в тях придобиха твърде ясни очертания. Те властваха жестоко над човеците под тях, понеже не им даваха и секунда за отдих и осъзнаване. И докато все още не разбирах какво и как държи

човеците във властта на Злото, аз вече ги чувах да си казват едни на други:

“Гледай на това! Гледай на онова! Чудно, прекрасно, красиво!”

Да, братко мой! Очите на човеците бяха измамно пленени от богатствата и съблазните на света. Те виждаха именно богатствата и съблазните, но не и невидимите си гонители и съблазнители. Това ме накара още повече да ги приближа и да започна да викам към тях, казвайки:

“Моля ви, люде! Престанете да гледате на този свят! Вдигнете очите си нагоре, към Хълма на който стои Господ и ви призовава към Себе Си! Последвайте Словото на Божия Пророчески Дух и се възкачете горе!”

В отговор на думите ми мнозина от човеците за миг извърнаха главите си към мен. И с плувнали от съблазън зеници те ми отговориха, казвайки:

“А бе ти сляп ли си, та не виждаш онова, което виждаме ние? Как да отвърнем погледа си от нещата, които считаме за красиви и прекрасни? Погледни и ти на тях и тогава сам ще се убедиш защо не можем да откъснем погледа си от тях...”

Пристъпил още повече до човеците, аз понечих да погледна на онова, което гледаха и те. При все да знаех прекрасно, че те гледаха на света и на всичко, що е в света. И ето, че онези води на нечестията видимо се промениха, като че никога не бяха били. А наместо тях очите ми видяха поразяващи гледки на човешко благоденствие и реализация на всичкото възможно щастие на земята. От чудесни многоетажни къщи се усмихваха щастливи мъже и жени и протягаха ръцете си към мен, като казваха:

“Не искаш ли такъв дом за душата си? Не искаш ли просторни и бели стаи за децата си? Не искаш ли градини с цветя, дървета с плодове и зелени ливади, по които да тича потомството ти? Не даде ли Бог всичко на човеците, за да бъдат поколение на радост и щастие?”

И докато очите ми гледаха на първата завладяваща гледка, след нея се появиха втора, трета, четвърта. Приветливи хотели в красиви борови гори се сменяха със зашеметяващи яхти и луксозни кораби, плуващи в удивително сини води на морски лагуни. Но ето, че накрая зад всичките красиви видения се появиха едва забележими метални зеници на хоризонта, пълни с всичката възможна измама и лукавство против сърцето ми. И един

глас, идещ от дълбините на бездната, премина като вятър през мене, тъй щото чух думите му:

“Всичко това ще ти дам, ако в тоз час коленичиш и ме изповядаш като господ и бог на сърцето си. Гледай, гледай, гледай! И не бързай да бягаш от благоволенията ми. Понеже който бяга от мене, бяга от всичкия смисъл на благословенията, щастието и радостта...”

Гледах на тъмните зеници и не можех да откъсна погледа си от тях. Аз ги гледах и те ме гледаха. И тогава разбрах, че просто съм на път да падна и да се препъна непоправимо. Ето защо, замижал с всичката сила на клепачите си, аз извърнах глава от водите на нечестията, като извирах към Исус:

“Ослепи ме, Господи! Прати Меча Си от висините и нека той да прободне съблазнените ми очи. Дай ми да гледам само на Тебе и на Твоето Небесно Царство!”

В тоя миг пред мрака на зажумелите ми очи се появиха дълбоките и чисти зеници на Исус. И Той със строг Глас ме попита, казвайки:

“Нима се отказваш да гледаш на всичките красиви неща на света? Нима искаш да ослепееш за красивия многоетажен дом, за градините с цветята, за дърветата с плодовете? Нима искаш да ослепееш за приветливите хотели, богатите яхти и екскурзиите с луксозните кораби?”

“О, Исусе! Искам да бъда сляп за всичко това! Защото то не е Твоят свят и не е Твоето обещание в Твоя Завет!”

Ето, че очите на Исус вече станаха твърде реални пред сърцето ми. Аз Го гледах и Той ме гледаше. А само след миг Той отново ми проговори, като казваше:

“За съдба дойдох аз на този свят!

За да виждат невиждащите, а виждащите да ослепеят!

Сега разбра ли защо те изпратих в долината при съблазнените човеци? Именно затова – за да разбереш, че очите на Съвършената Жертва чезнат, докато чака Бога. И сега твоят Господ казва на всички ви:

Люде Мои! Тази е съдбата на Небето, с която то управлява живота на всичките човеци:

Всички, които станат невиждащи за света, проглеждат за Бога и Неговото Царство! А всички, които останат виждащи за света, ослепяват за Бога и Неговото Царство!

Ако всички вие бихте били слепи за света, грях не бихте имали! Понеже слепите долу, гледат на Отца Ми горе! И в тая Любов на поглед с поглед грях не се задържа, нито е възможен!

Но на онези, които казват: "Виждаме прекрасния свят долу!" – грехът им остава. Понеже зрящите долу не виждат Отца Ми горе. И те любят света и всичко що е в света, за да останат в похотта на плътта, в пожеланието на очите и в тщеславието на живота. И като се поклонят на Сатана и получат користите му – да останат негово покварено поколение до века..."

Ослепя ли за света, братко мой, за да бъдеш Жертва на Бога, чиито очи чезнат за всичко, което е долу? Ослепяха ли зениците ти за всичкото богатство и съблазън, с които поклонниците на дявола се опитват да впримчат душата ти?

Ето казвам ти, че ако Господ е уловил сърцето ти и има милост за душата ти, Той непременно ще ти даде да видиш тъмните метални зеници на дявола, едва забележими зад богатствата на целия проклет свят.

И Святият Дух ще потвърди на сърцето ти великата Небесна Истина.

Истината, че:

Ако гледаш на света и светът ще гледа на теб, за да пуснеш тъмнината му в сърцето си! Ако гледаш на Бога и Бог ще гледа на тебе, за да пуснеш Светлината Му в сърцето си! А сетнината на човека ще бъде там, където е погледът на очите му! Амин и Амин!

5. ВИДЕНИЕТО С УМНОЖЕНАТА ОМРАЗА И СКРЪБТА НА ПОРУГАНИЕТО

“Тия, които ме мразят без причина, се умножиха повече от космите на главата ми; укрепиха се моите погубители, които неправедно са мои неприятели; тогава ме заставиха да върна онова, което не бях грабнал. Боже, Ти знаеш безумието ми; и прегрешенията ми не са скрити от Тебе. Господи Йеова на Силите, да се не посрамят покрай мене ония, които Те чакат; Боже Израилев, да се не опозорят покрай мене ония, които Те търсят. Защото заради Тебе претърпях поругание...”¹⁴

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Искам да гледаш на пророческите видения в тази книга, като на едно Небесно укрепяване и утвърждаване на скрития в теб духовен човек, който трябва да издържи на всичките дяволски съпротивления, за да извърши Съвършената Воля на Бога. Ако Пътят към Небето не беше белязан от тези съпротивления, то само година след Христовото Възкресение светът да беше станал Божий и Царството на Исус да беше се установило на земята. За съжаление или по-скоро – за нашето здравомислие и разсъдителност – светът продължава да лежи в лукавия. И не просто да лежи, но да затъва все повече и повече. И не просто да затъва, но да бучи и да се вълнува с всичките вълни от водите на Злото.

Когато погледна назад, към изминалите години, в които Исус ми даде да пострадам за Него, аз виждам, че нещата при мен коренно са се променили. Понеже в началото на моята вяра сърцето ми не усещаше никакви води на Зло, нито пък каквито и да било съпротивления от дявола. И даже и да е имало някакви, те са били достатъчно малки, за да не им обърна никакво внимание. А всъщност – Истината от Бога потвърди на сърцето ми, че Исус беше за мен Небесният Рибар, Който хвърли мрежата

¹⁴ (Псалом 69:4-7)

Си, за да ме улови и извади от света. И като ме улови и извади, да ме постави на огнената Си жарава на брега на езерото.

А сега помисли, братко мой, че докато си във водите на света, то и водите на света са в тебе. Ти си заобиколен от еднаквост, която те прави идентичен на всички останали. Каквото има в твоя живот, това има и в техния. Каквито са свидетелствата на твоя живот, такива са свидетелствата и на техния. Няма нищо, което да те държи в конфликт със себеподобните, понеже споделяш тяхната среда, техния живот и духът на тяхното място. Но какво се случва, когато Исус те измъкне от водите и те издигне високо? Случва се това, че ти вече не си подобен на себеподобните. Защото си се уподобил на Него, с Неговия Дух, с Неговия Пример и Неговата Съвършена Светлина. И тогава свидетелствата на твоя живот стават Свидетелството на Неговия Живот.

Само можеш да си представиш какво ще ти коства това! Само можеш да предполагаеш как онези, които до вчера си намирал за себеподобни, ще се окажат от другата страна на фронтната линия. За да ти враждуват, че не приличаш на тях. За да те мразят, че не искаш да живееш техния жалък и незначителен живот в греховете и суетата на света.

Всъщност, братко мой, точно в този момент ти си станал твърде видим и твърде различим от водите на света. Защото рибите, които плуват във водите, виждат в тебе риба, която е измъкната от водите. И не просто е измъкната, но е станала свидетел на Христовия Огън.

С тези начални думи искам да подготвя сърцето ти за следващото видение, което Исус разкри на сърцето ми. Защото, стоейки до Жертвата на пророк Илия, аз чух Господ отново да ми говори и да ми казва:

“Искам да свидетелстваш на Моята Църква за умножените води, които ще преследват всяка вяра, решила да стане Съвършена Жертва пред Божия Свят Олтар. Затова виж отново колко много са водите, които обикалят Жертвата на пророк Илия. Виж и проумей, че неговите духовни противници изляха не една или две, но цели дванадесет бъчви с вода. А сега помисли и Ми кажи:

Не можеше ли пророк Илия просто да съкруши слугите на Езавел и да не ги предизвиква да поливат Жертвата му с толкова

много вода? Не видя ли целият Израил, че при всичкото им молене не дойде огън от Ваал, на когото те служиха? Защо тогава беше нужно пророкът да ги предизвиква с такова решение? Не беше ли по-добре нещата да приключат съвсем бързо и Божият слуга да покаже кой е Истинският Бог?”

Докато Исус говореше, Огънят Му твърде много се разгоря в сърцето ми. Ето защо Му отговорих, казвайки:

“О, Господи мой! Защо ме караш да ревнувам толкова силно за Тебе? Та нали Илия служеше не на кой да е бог или божество, но на Истинския Бог, Който е направил Небето и земята и всичко, що има в тях? А Тоя Истински Бог не е ли превъзходно силен в чудеса и знамения, с които да прослави Името Си? Та нали Отец разтвори пред Израил Червеното море и ги пазеше с Огнения Си стълп от яростта на Фараон? Прочее, Тоя, Който разтвори морето със Силата Си, не ще ли погълне и водите на нечестието с Огъня Си? Ето защо аз мисля, че върху Съвършените Жертви на Бога и Отца трябва да дойде всичкото поругание от водите на нечестието. Защото именно тогава свидетелството на Любовта им към Отца би било съвършено!”

Господ се усмихна на думите ми и погали главата ми. А след това продължи да ми говори, като казваше:

“Думите ти са колкото ревниви, толкова и правдиви. Но сега чуй и Моите думи, които прибавям към твоите. Защото тоя княз на света, който е дявол и Сатана, изгуби Огъня, за да се намери сред водите си. Тоя херувим, помазан да засенява, който обитаваше всред Огъня и огнените камъни, падна от Небето и стана началник на водите на всичкото нечестие, които повлече след себе си.

Сега разбираш ли, че сам Сатана е болезнено амбициран против Огъня. И когато Отец Ми приема Жертвите пред Святия Си Олтар, то с всяка Жертва Той отново и отново съкрушава сърцето на Своя духовен противник. Така непременно разбираш, че всеки, който иска да стане Жертва на Бога и Отца, сам заявява на Сатана:

“Дяволе! Излизам от водите на твоето нечестие, за да стана Огън от Огъня на Отца, Жертва от Жертвите Му, и Святост от Святостта Му.

Дяволе! Въздигам се в Святостта и Светлината на Бога и Отца, за да стане явно на света всичкото твое нечестие!

Дяволе! Ще претърпя на всичкото ти гонение и на всичката ти ярост, за да свидетелствам чрез моя Бог, че Огънят Му е по-силен от водите, и Жертвата на един по-силна от нечестието на мнозина...”

Как мислиш, момчето Ми?

Готов ли е Сатана да преглътне такава божествена декларация? Готов ли е да гледа как някой изявява превъзходството на Огъня над всичките води на нечестието му?”

“О, Исусе! Сатана ще освирепее!”

“А в какво ще се състои освирепяването му? Не в това ли, че дяволът ще изпълни по духовен път писаното в “Битие”? Спомни си какво гласяха библейските стихове, за да разбереш и цялата сила на сатанинското поругание...”

Докато Господ ми говореше, в сърцето ми вече се бяха явили твърде точните стихове, които гласяха:

“Да произведе водата изобилно множества одушевени влечуги..”

15

Едва прочел библейските стихове, аз чух Исус да ме пита:

“Какво са одушевените влечуги на дявола? Не са ли те змии и рожби ехиднини? Не са ли те сърца, които водите на Сатана са превърнали в непрестанни изпълнители на зло? И ако стихът от “Битие” ти казва, че водата ги произвежда изобилно, то прочети и следващите думи от псалома, в които Жертвата на пророк Илия говори за състоянието си. Какво ти казва тя?”

Послушал Господа и прегърнал самата Жертва във водите, аз я чух да казва в сърцето ми:

“Тия, които ме мразят без причина, се умножиха повече от космите на главата ми; укрепиха се моите погубители, които неправедно са мои неприятели; тогава ме заставиха да върна онова, което не бях грабнал. Боже, Ти знаеш безумието ми; и прегрешенията ми не са скрити от Тебе. Господи Йеова на Силите, да се не посрамят

¹⁵ (Битие 1:20)

покрай мене ония, които Те чакат; Боже Израилев, да се не опозорят покрай мене ония, които Те търсят. Защото заради Тебе претърпях поругание. Срам покри лицето ми...” ¹⁶

Думите на Жертвата бяха пълни с толкова скръб и болка, щото със сълзи на очи казах на Исус:

“О, Господи мой! Явно е, че всеки от слугите Ти ще се насити на скръб и презрение. Понеже противниците непременно ще се умножават. И колкото повече Огън пламти в сърцата ни, толкова повече води на поругание ще идват против нас. Така много човеци ще ни намразят без причина. И за отплата на Твоята Любов ще ни станат противници. И на всичкото ни светене и пожертвование ще ни отговорят с позор и поругание...”

“Точно така е, момчето Ми. И ето тук идва най-огненото изпитание за сърцата ви. Изпитанието, че вие трябва да претърпите поруганието на мнозината поради благоволенieto на Единият. Понеже мнозината ще ви намерят за извратени, а Единият – за утвърдени. Мнозината ще ви похулят като странни, а Единият – като одобрени. Мнозината ще ви похулят като отцепници и еретици, а Единият – като жертвени юнци пред Олтара Си. Чия воля и чий глас ще послушате тогава? Волята и гласовете на мнозината долу, или Волята и Гласът на Единият горе?”

“О, Исусе! Та нали псаломът Ти казва:

“Господ, Който е на високо, е по-силен от гласовете на големи води, от силните морски вълни...” ¹⁷

“Запомни тогава и предай на Църквата Ми, че Господ, Който е на високо, е силен в онези човеци, които живеят нависоко!

Но ако стоите в света и не извисите сърцата си при Мене, то тогава водите на поруганието съвсем ще смачкат сърцата ви! И не затова ли Жертвата Господна казва думите:

“Господи Йеова на Силите, да се не посрамят покрай мене ония, които Те чакат; Боже Израилев, да се не опозорят покрай мене ония, които Те търсят...” ¹⁸

¹⁶ (Псалом 69:4-7)

¹⁷ (Псалом 93:4)

¹⁸ (Псалом 69:6)

Ето, казвам ви, че Небето е видяло мнозина, които са се провалили и станали за укор на Моето Евангелие. Те не са удържали натиска на водите, нито са претърпели поруганието за Името Ми. Но ето що е да претърпите поруганието:

Да отхвърлите гласовете на многото води, помнейки Гласа на Оня, Който е над водите!

Защото колкото повече се умножава Божият Огън вътре във вас, толкова повече ще се умножават водите на Сатана против вас. Ето, Аз поставих пророка Си против всичките води на нечестието и против всичките влечуги, родени от водите. Тъй щото колкото повече водите и влечугите нападаха душата му, толкова повече Аз умножавах Огъня Си вътре в него. А така направих да избезумеят чародеите, да отпаднат колебливите, да отстъпят непостоянните, да се ужасяват лицемерните и да се заблуждават себеправедните.

А какво ще правят злите в сетнината на своето нечестие?

Ще прибегнат ли тогава до водите, за да ги опазят от Огъня, който ще ги пояде? Ще намерят ли пророк на хонорар и наемник на заплата, който да ги опази от времето на Гнева? Ще напусне ли змията дупката си, и къртицата рова си, за да намерят прибежище на Божия Свят Хълм, който всякога са презирали и похулвали? Ще намерят ли рибите мрежата на Небесния Рибар и Огнището Му на брега, когато всякога са хулили въздигнатите от Мене?

Казвам ви, люде Мои!

Блажени сте, ако сте претърпели поругание заради Мен!

Блажени сте, ако сте накарали дявола да умножава водите си против вас! Защото умножавайки водите си на едно място, той ги отслабва на друго, където Спасението шества и привлича човеци в Сион!

Сатана няма безкрайна сила и водите му са преброени!

Помнете това, когато страдате за Мене!

Помнете това и се радвайте, когато се умножават водите против вас, а вие ги претърпявате с Моя Огън в сърцата си! Защото Святият Дух на Отца Ми от днес и до свършека ще постави човеци, като

Огнена заплаха по всички места на света. Тъй щото Огнят ще привлече водите, и дъната на моретата ще се открият за Господното Спасително дело в свършека на времето...”

Братко мой! Господ говореше на сърцето ми така, както Огнят говори на Жертвата Си! И аз, влюбен във всичките Му думи, те призовавам и насърчавам да издържиш заради Него. Хулен или презиран, смазван или отричан, гонен или опозоряван – във всичко това ти ставаш повече от победител за Него. Понеже времето на вечерния принос бърза да дойде. И Огнят на Всемогъщия ще въздигне благоуханието на Жертвата горе, а на нечестивите ще дойде като погубел при потока Кисон. Амин и Амин!

6. ВИДЕНИЕТО С РЕВНОСТТА И УКОРЯВАНЕТО

“Чужд станах на братята си, и странен на чадата на майка ми. Защото ревността за Твоя дом ме изяде, и укорите на ония, които укоряват Тебе, паднаха върху мене. Когато плачех в душата си с пост, това ми стана за укор; когато облякох вретиче за дреха, станах им за поговорка...”¹⁹

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Господ говори по много начини на чедата Си. Но начинът, по който Той ми говори за следващото Си видение, беше повече от убедителен. Защото се случи така, че трябваше да пътувам из България и то в най-страшната и люта зима от години насам. Искам или не, аз тръгнах и съвсем скоро изпитах върху цялото си същество сковавания лед и студ. Било в студените като хладилник вагони на влаковете, било в неотоплените чакални на гарите, чиито пейки бяха пред замръзване. И тогава за сетен път сърцето ми призова Огъня на Господа. Тоя Огън, който те съхранява да не замръзнеш. Тоя Огън, който те прави да оцелееш. Тоя Огън, който мнозина вече са изгубили.

Всъщност, ако трябва да прехвърля нещата в духовен план, то бих ти казал, че последните десет години от живота ми бяха години на битка с цялата ледена религиозна система, сковала сърцата на мнозинството от християните. Ледена система, с която дяволът беше блокирал не просто движението на Христовото Тяло, но дори и най-малките съпротивителни сили за оцеляване.

Само си представи това, братко мой! Само си представи църкви-хладилници, в които няма дори пламъче от Божията безусловна Любов. А наместо Любовта има достатъчен брой църковни сергии, върху които лъщят мерзостите на една шепа титулувани идоли от Америка. Мерзости, които през последните двадесет години се опитваха да убеждават всяко сърце, че свидетелстват за Небето, когато в пълна степен свидетелстваха за греха

¹⁹ (Псалом 69:8-11)

на Юда Искариотски. Защото кой е оня, който продава Бога така, както се продават краставици и домати на пазара?

Кой е оня, който е стоварил тежката и люта зима на дявола над човешките сърца, за да се напечели с търговия и сребролюбие? Кой е оня, който свали погледа си от Жертвата на Голготския Кръст, за да гледа на кървавите гвоздеи като на стълпове на благоденствието си, и на трънения венец, като на своя безнаказана разправа с инакомислещите?

Казвам ти, братко мой, че когато сърцето ми усети дяволската зима, а духът ми започна да вкочанясва по църковните столове и пейки, аз извиках с всичката си сила:

“Огън, Господи!

Прати Огън от Небето, който да съживи измръзналото ми сърце! Прати Огън, който да върне Любовта Ти в църковните събрания! Прати Огън, с който да оцелеем и да се въздигнем над умноженото беззаконие!”

В оня миг преди години, моят Господ ме чу. И не просто ме чу, но запали сърцето ми, тъй щото самата ревност на Исус ме направи твърде непримирим. И тогава аз избрах пътя на тоталната конфронтация с всички религиозни мръсотии и проклетии, които търговците и проповедниците на просперитета докараха на българските църкви от Америка.

Само можеш да предполагаш какво ми костваше това!

Един Божий слуга срещу цялата религиозна система на дявола!

Един Божий пророк срещу хиляди лъжепророци, излюпили се от знайни и незнайни тщеславни инкубатори и библейски академии!

Една Жертва срещу водите на всичкото умножено беззаконие!

Можел ли съм тогава да зная, че стиховете на превъзходния псалом ще станат живот за сърцето ми? Можел ли съм да зная, че Божий слуга в Духа и Силата на Илия непременно ще претърпи писаното:

“Чужд станах на братята си, и странен на чадата на майка ми. Защото ревността за Твоя дом ме изяде, и укорите на ония, които укоряват Тебе, паднаха върху мене...”

Ревността за Божия Дом наистина ме изяде! И аз, вдъхновен от Господ Исус, развъртях бича Му върху нечистите съвести на пастири, теолози и църковни търговци. Но последните никак не се отказаха от мерзостите си.

Заслепени от цифрите на калкулаторите си, и ужасени от мисълта, че книгите в бездънните им складове няма да бъдат продадени и бизнесът им ще пропадне, те надигнаха жесток вой срещу името ми, делото ми и пророческите видения, които пиша. А тогава наистина Стефан Главчев стана чужд на братята си и странен за всичките човешки чеда.

“Той на най-святият ли ще се прави?” – съскаха едни. “Кой му дава право да съди помазаните писатели от Америка?” – крещяха други. “Защо тоя Главчев няма земен пастир и църква? Това не е доктринално!” – негодуваха трети.

Всъщност – и до ден днешен Жертвата стои в окопа, а злите изливат вода, за да попречат на Божия Огън да я потвърди като Божия. И до ден днешен малодушните Ахаавчета под зоркия поглед на изрисуваните очи на Езавел, викат с пискливите си гласчета против Божия пророк:

“Ти ли си, смутителю на Църквата!”

О, безумни пастори, покварили сърцата си в теологическите институти на Езавел! Аз не смущавам Църквата на Исус, а дявола във вашите църкви! И не аз, а Исус е кошмарът на нечистите ви съвести! А делото, което Той ме вдъхнови и помаза да извърша за Него в последните десет години, е Жертвата, която ще ви осъди в последния ден. Защото, при все, че в жалките ви земни царства има доволно зрители на ваша страна, пак на Небето има един Облак от свидетели, който се радва и тържествува поради Жертвата! Защото ако укорявате Жертвата, укорявате Оня, Който я прати като Любов и Светлина на света! Ако не можете да търпите свидетелството на Жертвата, то е, понеже очите ви отдавна са били парализирани от лъжепророците на Езавел. И хилядите компромиси и стотици беззакония, които сте вършили в мрака на измамата, ще поядат сърцата ви, както ръждата пояжда метала и го превръща на прах.

Искам да знаеш, братко мой, че когато Огънят на Ревността пламне в сърцето ти, то тогава настъпва пълното несъответствие между твоя пример и примера на мнозинството, в което си се намирал. Защото водите не търпят Огъня, нито Огънят търпи водите! И при все, че лъжепророците ще продължат да заблуждават зрителите относно конфликта им с Огъня, пак ти казвам, че под техните жертвоприношения Огънят няма да пламне.

Колкото да викат и скачат, колкото да навиват пружината на тщеславното самодоволство и безумно кикотене, Огън в събранията и конференциите им няма да има. Защото никога и никъде не се е чуло Бог да помага човешки егоизъм и користолюбие или да свидетелства на ония, които Го продават. Ето затова те моля да чуеш думите, които Господ Исус проговори на сърцето ми във видението, което ми даде. Аз отново стоях до Жертвата и в сред водите, когато Го чух да ми казва:

“Искам да кажеш на всичките Ми чеда, че в конфликта между слугите на Божия Пророчески Дух и лъжепророците на Езавел винаги ще има доволно много зрители. А най-страшното знамение от водите на Злото в това последно време ще направи така, че грехът на зрителите ще бъде много по-голям от греховете на самите лъжепророци. Защото никой от лъжепророците не би имал нечестива дързост и самочувствие и да хули и проклина слугите на Отца Ми, ако подплатата на тази дързост и самочувствие не е в хилядите измамени, които викат “Амин” на всяка негова измама и “Алелуя” на всяка негова изява.

Понеже Отец Ми вика от Небето против всичките писатели-търговци, като им казва:

“Грях сте сторили против Мене, като сте продали Словото на Сина Ми и Святото Миро на Духа Ми!”

Но тогава лъжливите пророци посочват на Отца Ми хилядите зрители и с примера си Му казват:

“Как казваш, че грях сме сторили след като всичките Ти чеда купуват книгите ни и ни превъзнасят?”

Понеже Отец Ми вика от Небето против всичките пастори на просперитета и теологията, като им казва:

“Грях сте сторили против Мене, като сте намразили Извора на Живата Вода и сте започнали да проповядвате вяра в богатствата долу, а не в блаженствата горе!”

Но тогава пасторите-наемници посочват на Отца Ми пълните си църкви и претъпканите си конференции и с примера си Му казват:

“Как казваш, че грях сме сторили, след като всичките Ти чедата дават мило и драго за една диплома от нашите институти? Как казваш да проповядваме блаженствата горе, след като всички бурно одобряват просперитета долу?”

Какво тогава да стори Отец на гнилото и развалено поколение, което даде такова самочувствие на гонителите си? Какво тогава да стори Святият и Възвишеният на ония, които гледат с присмех към Жертвата на слугите Му сиромаси, а никак не мислят за сетнината си? Ще ги ползва ли часът на вечерния принос, когато Огънят пояде всичките Божии противници? Ще ги ползва ли едва тогава да викат:

“Йеова, Той е Бог! О, Алелуя!”

А не беше ли Йеова Бог и преди мигът на Огъня и Жертвата? Защо тогава стояхте безмълвни и не викнахте като един човек, за да засрамите лъжепророците и да изхвърлите всичко и всички, които носят грима на Езавел? Ето защо! Нямали сте Огъня на Жертвата! Нямали сте Ревността на Жертвата! Нямали сте Чистата и Свята Любов към Бога и Отца, в чиито пламъци умира всеки егоизъм и не издържа никакъв страх от дявола! Но ако наистина искате да чуете Гласа Ми и да не попаднете под Божия яростен гняв, то се определете днес и сега!

Днес и сега, когато все още Отец Ми стои безмълвен, за да изпита кои любят и почитат Него и кои любят и почитат дявола! Днес и сега, когато трябва да станете чужди на братята си и странни на чедата на майка си! Днес и сега, когато дойдох с Меча на Божия Пророчески Дух, за да разделям, преди отново свършено да събера! Днес и сега, когато с изповедите на устата си или се завързвате със светлото въже на Сион, или се осъждате с хулите, които бихте изговорили против делото и Словото на слугите Ми, пророците! Днес и сега, когато Жертвата все още е в окопа, а водите на Поруганието я правят да страда за всеки от вас!

Днес и сега!”

7. ВИДЕНИЕТО С ПЕСЕНТА НА ПИЯНИЦИТЕ

“За мене приказват седящите в портата, и аз станах песен на пияниците...”²⁰

Братко мой! Верни ми приятелю!

Няма да скрия от тебе, че съдбата, отредена ми от Господ Исус, не е никак лека. В нея има толкова болезнени и скрити за читателите ми неща, щото аз винаги мислено съм благодарил на Исус, че не ми е заповядал да ги правя достойние на всички. Но ето, че когато стигнах до стиховете, в които Жертвата говореше за седящите в портата и за песента на пияниците, сърцето ми жално изплака, а сълзите намокриха скулите ми. Защото от многото злини, сторени ми от водите на Злото, най-страшни са злините, дошли от седящите в портата и от пеещите пияници.

Помня как преди години твърде много ревнувах и исках пророческите видения, давани ми от Господа, да бъдат с мощта на пролетния вятър. Сиреч, Сам Господ да отвори много врати за пророческото слово и цяла България да се освети чрез думите на Исус.

Но можел ли съм тогава да зная, че лукавият има хиляди невидими и подмолни начини, с които да съкруши сърцето ми? Можел ли съм да зная, че не всеки интерес към пророческите книги е продиктуван от чисти подбуди и възвишени помисли? Можел ли съм да проумея, че лошата реклама е много по-вредна, отколкото ако няма никаква реклама?

Истината е, че човек се пази от печката едва тогава, когато се опари.

Нека ти разкажа за две страшни опарвания, дошли към служението ми за Исус. Първото беше още в самото начало, когато едва бях написал словото против търговците в Храма. В онова време аз все още не печатах книгите си на лазерен принтер, но ги давах за печат в една частна печатница. Тъй щото след получаването на тиража, който беше около петстотин бройки на книга, в дома ми се задържаха стотици и дори хиляди книги. По един или друг начин това привлече човеци към служение “Мория”. И един от тях, чието име няма да споменавам тук, реши да стане

²⁰ (Псалом 69:12)

нещо като куриер на Божия Пророчески Дух. Сиреч – да ходи и разпространява Божието пророческо Слово. Дотук добре! Но ето, че този човек, напълнил сак със стотици книги, тръгна по всички кътчета на България, представяйки се за наш личен пратеник. Така той влизаше в домовете на боголюбиви човеци. И като им даваше книгите на "Мория" изискваше от хората почит, каквато не би подобавала дори на цар. Да му пригответ най-хубавата трапеза, (често това е било печено пиле, а той е настоявал да му заколят и агне) а освен това да посеят за нуждите му и да му купят билет за другия край на България, като му осигурят дори и командировъчни. Така въпросният човек, обаждащ се от всички краища на България, казваше с възторг по телефона:

"Чудно, брат Стефане! Чудно! Нещо невероятно! Бог се движи и върши чудеса!"

Но явно, че чудесата бяха регистрирани само в стомаха му и в портфейла му, понеже твърде скоро получихме писма от цяла България, в които човеците разкриваха погнусата си от нескромното и още по-точно – нахално и безочливо поведение на пророческия ни "куриер". Това беше първото ми жестоко опарване, първото страшно съкрушаване на сърцето ми. Понеже един, неумрял в егоизма си и лишен от скромност и любов човек, правеше възможно най-лошата реклама на Христовите думи в пророческите книги. В оня миг, при едно негово обаждане, с божествена власт и авторитет в Името на Исус, аз сних доверието си от него и го заклеймих като съблазнител и лапач. Така този човек си отиде от живота ни и много скоро разбрахме, че е минал от другата страна на фронта, като безочливо и без всякакъв страх от Бога е започнал да ни хули и да подкопава Божието дело.

Мина една година и ето, че в живота ни се появи вторият неправилен човек. Религиозен пияница, който дълго и усърдно беше търсил репертоар, който да пее, понеже наличният му твърде много бе досадил на човеците с натякването за "греха на Офний и Финее". Обикалящ от църква на църква и от събрание на събрание този човек се представи за "апостол" и уж твърде много хареса пророческите книги на "Мория". Било от милост или съжаление, било от наивност, че ще се промени, аз поддържах духовна

връзка с него до един миг, когато разбрах, че не просто съм станал песен на пияницата, но че самите книги на "Мория" са станали в ръката му меч, с който да унижава, укорява, съди и пробожда човешките сърца, а не да ги гали, осветява и възстановява.

Само можеш да си представиш, братко мой, какво ще ти е на сърцето, ако някой тръгне да проповядва личните ти свидетелства, но без Духа, Който те е ръководил! Това е не просто скръб и тъга в оковите, но една злочестина, един твърде болезнен удар от дявола. Сам Апостол Павел казва на всички ни, че има човеци, които не са достойни да бъдат употребени за Божията Слава и Божието Име, понеже не блестят с Христовия Образ, но смърдят с непоносимата миризма на религиозния дух. Спомни си думите на Божия апостол:

"...ако при това си уверен в себе си, че си водител на слепите, светлина на тия, които са в тъмнина, наставник на простите, учител на младенците, понеже имаш в закона олицетворение на знанието и на истината, тогава ти, който учиш друго, учиш ли себе си? Ти, който проповядваш да не крадат, крадеш ли? Ти, който казваш да не прелюбодействат, прелюбодействаш ли? Ти който се гнусиш от идолите, светотатстваш ли? Ти, който се хвалиш със закона, опозоряваш ли Бога като престъпваш закона? Питам това, защото според както е писано, поради вас се хули Божието име между езичниците..."²¹

Ето така, по силата на това апостолско слово, дяволът всякога има човеци, които се присламчват към Жертвата като бързат да вземат свидетелството ѝ, за да го пеят на развален религиозен език, който отблъсква човеците и създава измамно усещане, че какъвто е религиозният пияница, такъв ще да е и оня, който го изпраща. Всъщност – едва ли дяволът е имал някога по-успешна стратегия срещу Жертвата на Божия Огън, освен като я съкруши с песента на пияниците. Но аз нека сега да ти предам думите на моя Господ. Защото Той, Който е видял съкрушаването на сърцето ми от подобни човеци, ми проговори, казвайки:

²¹ (Римляни 2:19-24)

“Искам да предадеш на всичките Божии чеда да се пазят от песните на пияниците, ако и тези песни да са ползвали от свидетелството на Жертвата. Защото пияниците, които идваха в твоя живот, взимаха от теб пророческото слово, но не и Духа, Който те вдъхновяваше. Желаящи да се намерят досущ като Господни слуги, те заучаваха като папагали цели пасажии от книгите, с които те вдъхновявах. А след това, извадили на показ всичкото си религиозно лицемерие, ги декламираха по събрания и домашни групи, за да блеснат сред слушателите и да предизвикат възхищение.

Но ето, Аз ги изобличавам като крадци и съблазнители! Защото към свидетелството на пророка Ми не прибавиха свое свидетелство, за да познаят хората Ми, че Аз съм ги пратил!

О, несмислени пияници, пеещи като папагали!

Нима мислите, че хората Ми няма да ви разпознаят? Нима мислите, че те няма да усетят разликата между пророка Ми и вас? Нима мислите, че осветените от Бога сърца не разпознават религиозното лицемерие от чистата и безусловна Любов!

Аз, Господ и Бог Исус Христос, ви заявявам, че вие можете да повторите всичките думи, които съм изговорил на пророка Си във всичките пророчески книги, които давах на сърцето му. Но вие никога няма да потвърдите помазанието и истинността, с която Божият пророк е говорил на Божия народ! Защото помазанието е Масло, а истинността е Светлина! А за да даде Маслото Светлина е нужен Огън!

Вие, религиозни пияници, нямате Огъня в песните, които откраднахте от Жертвата на пророка Ми! Вие, седящи в портата, нямате благоволенieto на Отца Ми, с което Той свидетелства във вътрешното на сърцата, че наистина Чистото Му Слово е излязло от чисти устни! Вие, които притуряхте жестока скръб в оковите на слугата Ми, и градахте служенията си върху чужди трудове и чужди свидетелства, сте наистина проклети и Сам Отец Ми ще ви въздаде във времето на Гнева Си.

А на всички Мои казвам:

Аз, Който говоря в сърцето на пророка Си, съм силен да говоря и във вашите сърца! Може би не с такава сила и власт, с каквато съм утвърдил слугата Си, но достатъчно ясно, за да Ме чуете и проповядвате! Отхвърлете религиозните пияници от помежду си! Да не ги зачитате, нито да ги почитате и приемате в домовете си, ако и с песните си да ви убеждават, че имат Словото на Божия Пророчески Дух! Защото ако някой има Словото, а няма Духа, то такъв непременно съблазнява с друг дух и чрез него дяволът се опитва да хвърли укор върху Жертвата на Бога! Но ако някой има Духа и Словото, то такъв ще проповядва не с думи, но с дела, не с религиозен репертоар, но с личен пример!”

Братко мой! В Името и в Святостта на моя Господ Исус Христос аз моля за прошка всички, към които е дошла песента на пияниците и такива са били угнетени, а не освежени. Простете ми, Божии люде, че книги от Хълма Мория са послужили за угнетяването ви! И не вярвайте на всички, които наричат себе си пратеници на Бога или на слугата Му! Защото от мястото, където ме е поставил Исус, аз не изпращам човеци, но Огън и Дар със Слово и Дух! Ако някой няма в сърцето си Огънят и Дарът, той не би могъл да има Словото и Духа! Амин и Амин!

8. ВИДЕНИЕТО С ЖЛЪЧКАТА И ОЦЕТА

“Укор съкруши сърцето ми, и съм много отпаднал; и чаках да ме пожали някой, но нямаше никой, и утешители, но не намерих. И дадох ми жлъчка за ядене, и в жаждата ми ме напоиха с оцет...”²²

Братко мой! Верни ми приятелю!

Колкото повече тази пророческа книга отива към края си, толкова повече Господ ще даде на всички ни да проумеем какви са водите на Поруганието над Жертвата, която трябва да бъде нашата вяра. Аз съм далеч от мисълта, че Жертвите на Бога в това последно време са малко. Напротив – смея да твърдя, че Отец Си е избрал човеци от всяко племе, народ и език, за да благославя чрез тяхното постоянство и послушание всичките Си чеда по целия свят. И ако някой наистина е бил посетен от Бог на нужното време, за да явява Словото Му и Правдата Му на човеците, то на такъв човек, рано или късно вярата се превръща в Жертва.

Помня как преди години, в самото начало на посвещението ми, Господ проговори на сърцето ми със стиховете от “Книгата на пророк Еремия”, като ми каза:

“Поставих те изпитател и крепост между хората Си, за да узнаеш и да изпиташ пътя им...”²³

Тогава аз не разбрах напълно Господните думи, понеже ми липсваше опитността и потвърдението на Божия Избор в живота ми. Но години по-късно проумях, че ето това – да бъдеш изпитател и крепост на Божиите люде – ще рече на едни пророческото слово да им стане изпитание, а на други да им бъде крепост. Колкото до човеците, на които книгите от Хълма Мория станаха крепост, то аз искрено благодаря на Исус, че ги освети, утвърди и въздигна нависоко. Но какво се случи с другите човеци? Какво се случи с тези, на които пророческите книги им станаха изпитание? Стучи се това, че такива реагираха с всичката си възможна омраза. И като ме

²² (Псалом 69:20-21)

²³ (Еремия 6:27)

похулиха и отхвърлиха, било с писма или било с мълчание, накараха ме да съжалявам, че изобщо се е получил контакт между нас.

Миговете на такова похулване и отхвърляне бяха много тежки за сърцето ми. Опитвах се да търся вина в себе си, да се осъждам и съжалявам, че съм изгубил приятелството им. Опитвах се да проумея защо в крайна сметка те отпаднах, след като не аз, но Сам Исус ги бе призовал на Свята Жертва и щедрост за делото Му.

По-късно, когато Господ ми показва пътя им и сърцата им, аз вече знаех, че нещата занаяпред неизбежно ще се повтарят и случват. Едни ще се осветяват и ще превръщат пророческите книги в крепост за сърцата си, а други ще се препъват в неумрелия си егоизъм и в собствената си представа за праведност и нечестие.

А сега нека да продължа с последното видение, което Господ разкри пред очите ми, защото то ще се преплете с мислите, които нахвърлих погоре. Аз все така стоях във видението на Исус до Жертвата на пророк Илия, когато Господ посочи съсечените ѝ части, като ми казваше:

“Искам да докоснеш с ръка самите вътрешности на Жертвата. Там, където е преминал Мечът на пророка, за да я посече и приготви за всеизгаряне...”

Послушал Господ, аз протегнах ръката си и докоснах вътрешностите на Жертвата. А тогава през пръстите ми премина самата ѝ скръб, тъй щото Жертвата проговори на сърцето ми, като казваше думите на псалома:

“Укор съкруши сърцето ми, и съм много отпаднал; и чаках да ме пожали някой, но нямаше никой, и утешители, но не намерих. И дадох ми жлъчка за ядене, и в жаждата ми ме напоиха с оцет...”²⁴

Скръбта бе толкова силна, щото ме доведе до плач. И аз, в плаченето си се обърнах към Исус, като Му казвах:

“Боже мой! Какво ми стори Жертвата, та така да разплаче сърцето ми? И защо сега скръбта ми е неудържима?”

В отговор Исус отново посочи Жертвата, като ми казваше:

“Ти докосна вътрешностите на Жертвата! И не просто кой да е орган от тях, но мястото на жлъчката. Кажете Ми тогава:

²⁴ (Псалом 69:20-21)

Какво е жлъчката?”

“О, Исусе! Това е горчива течност, която се събира в организма. И сега виждам, че всъщност съм се докоснал до горчивината на Жертвата...”

“А жлъчна ли беше тази горчивина, след като е от самата жлъчка? Има ли жлъч в Жертвата към тия, от които е получила само горчивини?”

“Не, Господи мой! Аз не усетих жлъч от жлъчката на Жертвата. По-скоро – скръб за онези, които погиват без да познаят Бога...”

“Виж тогава отново що значеха думите на Жертвата. Защото тя ти казва, че са й дали жлъчка за ядене, а в жаждата й са я напоили с оцет. Как ти разбираш това? Какво ще рече да ядеш жлъчка, а след това да пиеш оцет?”

“О, Спасителю мой! За десет години сърцето ми наистина позна що е да яде жлъчка и да пие оцет. Защото мнозина изговориха против сърцето ми тежки и жлъчни думи. И в тяхната жлъч аз познах, че това са човеци с непокаяни сърца, които мразят изобличението и не приемат да бъдат поучавани, нито наставлявани...”

“А оцетът, Стефане? За него помниш ли?”

“Да, Господи! Помня го! Защото още в книгата за “Църквата-Рут” Ти потвърди на сърцето ми, че това е Твоето отхвърлено Учение, което никой не иска да зачита, нито да живее. А вино, което никой не пие, се превръща в оцет...”

“Разбираш ли тогава, че да ядеш жлъчка и да пиеш оцет, ще рече да те посочат с всичката си омраза и да ти кажат:

“Махай се отпред нас с Хляба и Виното си, еретико! Не щем да ядем Хляба ти, нито да приемем Виното ти...”

“О, Исусе! Това е страшно! Защото излиза, че самата жлъчка и оцет олицетворяват абсолютното и тотално отхвърляне на Жертвата, която Бог е утвърдил, за да свидетелства на Завета Му...”

“Точно така е, момчето Ми. И ето затова скръбта на Жертвата е толкова голяма. А в думите на Жертвата не се ли открива и Смъртта на Човешкия Син? Нямах ли Аз една Голгота, на която станах Жертва? Нямах ли около тази Голгота подигравателни и зли

човеци, които Ми дадоха жлъчка за ядене? Не слушаше ли твоят Господ жлъчните им думи? И не прие ли гъбата с оцета, за да засвидетелства на цялото Небе, че у човеците, разпнали Праведния, няма място за Учението Му и Примера Му?

Ето така и ти пострада за Мен. Понеже те поставих за изпитател на мнозина човеци, та да се открият помислите на сърцата им. И когато ти очакваше плод, дадоха ти жлъчка. И когато очакваше благодарение, отвърнаха се от виденията ти. И колкото и да чакаше да те пожали някой от тях и да види, че си Жертва Господна, не те пожалиха. И колкото и да викаше за утешител измежду тях, не намери. Така ли е?"

Сълзите ми задавяха сърцето ми, но аз намерих сила да отговоря на Господ и да Му кажа:

"Да, Исусе! Така беше. Търсих утешители между тях, но не намерих..."

"И как би могъл да намериш утешители, когато те самите са изгубили Утешителя? И как би могъл да чакаш милост от тях, когато те самите са пленени от водите на немилостивия?"

Ето, казвам ти, че времето на свидетелството ти вече върви към края си. Ти много даде и много пожертва за Мене, макар само малцина да повярваха на свидетелството ти. Много жлъчка изяде сърцето ти и много оцет изпи душата ти. Но сега ти казвам, че Отец Ми скоро ще вдигне жлъчката от тебе и ще я даде за ядене на тия, които те гониха. Защото ще ги напои с горчиви води и ще върне злото на главите им. Отец Ми скоро ще вземе и оцета отсрещ сърцето ти. И като го напълни в чашата на гнева Си, ще го даде за пиене на богоотстъпниците, като им каже:

"Пийте учението, което презряхте, но то няма да ви ползва, понеже вдигнах Утешителя! Пийте оцета, с който показахте явното си презрение към слугите Ми, но той във вино няма да се превърне, понеже Винарят беше отнет от сърцата ви!"

Пийте нечестиви и плачете горко, но и сълзите ви няма да ви ползват! Понеже ги проливате в ден и час на гняв, а не в месеците и годините на Милост, с които дълго ви търпях!"

Да, казвам на всички ви! Огънят скоро ще падне и пояде водите, а Жертвата ще се въздигне в Слава! И на тия, които хулеха труда и иждивяването на слугата Ми, ще дойде внезапна погибел! Защото хулеха Жертва, която докрай се раздаде за тях, докле те докрай се отдаваха на дявола!

А на вас, които благославяхте труда и иждивяването на слугата Ми, ще дойде Мир като река и тържество на Хълма Господен!

Ето, Аз още говоря и не млъквам!

Помнете Кармил! Помнете Кисон! Помнете Голгота!

Защото Кармил е Огънят на Жертвата!

Кисон е Славата на Жертвата!

А Голгота – Смисълът на Жертвата!

Който има и пази тия Мои думи, той няма да отпадне до века!

Аз го изговорих! Аз го изрекох!”